

Κανένα «Ύαν» δέν τόν έμπόδισε!

Ή οίός ξεκόλλησε τόν Ύαωτο γυιό από τή φρίκη καί τή δυστυχία; Ή πίστις στόν Πατέρα. Ύψώνονταν άνυπέρβλητα έμπόδια μπροστά του, ώς πανύψηλα βουνά. Ύηλότερα του τά έκαναν οί πειρασμοί. Ύανυπέρβλητα ό Διάβολος.

- Καί άν έχη πεθάνει ό πατέρας;
- Είμαι τόσο μακρυνά. Τά πόδια μου θ' άντέξουν; Καί μέ ποιά μούτρα θ' άντείσω τόν πατέρα; Δέν κάθομαι καλύτερα έδω, «κι ό,τι βρέξει, άς κατεβάσει»;
- Κι άν βρω τήν πόρτα κλειστή; Κι άν έχη γκρεμιστή τό σπίτι;
- Κι άν ό πατέρας δέν μέ θέλη; Καί δικαιολογημένα, άφοϋ τόν ρεζίλιεσα!
- Νά ζητήσω συγγνώμη γιά όσα έκανα. Κι άν άντιμετωπίσω άνστηρό τό βλέμμα του, σάν νά μου λέη: «Ύύγε, άλήτη! Ύύγε! Δέν θέλω νά σε ξέρω. Έχεις καί τή θρασύτητα νάρχεσαι στό σπίτι, πού τόφτυσες, πού τό πρόδωσες...». Ύαν μου μιλήση έτσι;

Όλα αυτά τά «έάν» σάν νά τόν καταπλακώνουν καί δέν τόν αφήνουν νά σηκωθῆ, νά βρῆ τό κουράγιο καί τή δύναμη τῆς έπιστροφῆς.

Τελικά δέν νικήθηκε από τούς άπαισιόδοξους λογισμούς. Τό θυμα τῆς άπάτης πίστεψε στό θαϋμα τῆς άγάπης. Πίστεψε στόν Πατέρα.

● Όχι! Δέν θάχη πεθάνει ό πατέρας. Ό Πατέρας ζῆ. Ζῆ καί περιμένει έμένα. Τό ξέρω. Έκείνο τό τελευταίο του άγαπητικό βλέμμα σάν νά μου λέγει: «Θά σε περιμένω, παιδί μου!».

● Όχι! Τό σπίτι του πατέρα δέν γκρεμίζεται. «Πύλαι άδου οϋ κατισχύσουσιν» (Ματθ. ιστ' 18). Η Έκκλησία είναι τό καταφύγιο τῆς άγάπης, ἡ ύποδοχή τῶν άμαρτωλῶν, πού μετανοοϋν.

● Όχι! Δέν θά μέ διώξη ό πατέρας. Είμαι σίγουρος, ότι μέ θέλει. Δέν θά ξεχάσω τήν τελευταία μας συνάντησι. Σάν νά μου λέγει: «Ύεύγεις! Λές πώς δέν μέ θέλεις. Έγώ όμως, παιδί μου, σε θέλω...». Ό Θεός όλους τούς άνθρώπους, καί τούς ξεστρατεμένους, τούς θέλει. «Θέλει πάντας άνθρώπους σωθῆναι καί εις επίγνωσιν άληθείας έλθειν» (Α' Τιμ. β' 4).

● Όχι! Δέν θά βρω τήν πόρτα κλειστή. Δέν κλείνει ἡ πόρτα τῆς άγάπης!

Δύο κλειδιά δέν χάνονται σε τούτη τή ζωή. Τό ένα είναι τό κλειδί τῆς άγάπης, πού τόχει ό Θεός από μέσα. Τό άλλο είναι τό κλειδί τῆς μετανοίας, πού τό χειρίζεται ό άνθρωπος άπ' έξω.

Όταν συναντᾶται ἡ άγάπη του Θεοϋ καί ἡ μετάνοια του άνθρώπου, αυτόματα λειτουργεί ό συναγερομός του οϋρανοϋ. «Χαρά γίνεται ένώπιον τῶν άγγέλων του Θεοϋ επί ένι άμαρτωλῶ μετανοοϋντι» (Λουκ. ιε' 10).

● Ό άσωτος κλαίει. Ό Οϋρανός γελάει.